

Svar (20/1 97)

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Nej. Med lov om tandplejere er der indført en autorisationsordning for tandplejere, som giver de pågældende ret til at udøve selvstændig virksomhed, hvor de tidligere var hjælpekraft for tandlægerne. Det indebærer, at patienterne har fået mulighed for at vælge, om de ønsker at gå til tandlæge eller til tandplejer, når der er tale om ydelser, som begge kan tilbyde.

Stillingtagen til spørgsmålet om autorisation af en personalegruppe inden for sundhedsvæsenet, har principielt ingen sammenhæng med spørgsmålet om finansieringen af sundhedsvæsenets ydelser. Der er således heller ikke i princippet nogen sammenhæng mellem autorisation og en eventuel indførelse af sygesikringstilskud.

Dette synspunkt er Konkurrencerådet tidligere gjort bekendt med, ligesom Sundhedsministeriet har påpeget, at den forskelsbehandling, som rådet refererer til både i en henvendelse af 17. juli 1996 og i sit brev af 18. december 1996, var klart beskrevet i det grundlag, som Folketinget har haft for sin stillingtagen til vilkårene for tandplejernes virke i forbindelse med vedtagelse af lov om tandplejere, der trådte i kraft den 1. juli 1996. Min forgænger som sundhedsminister Yvonne Herløv Andersen har således i ikke mindre end 6 svar til Sundhedsudvalget givet udtryk for, at der ikke vil blive ydet sygesikringstilskud til behandling hos praktiserende tandplejere.

Som det fremgår, har det ved Folketingets behandling af lovforslaget stået klart, at der ikke som følge af loven skal indføres sygesikringstilskud.

Konkurrencerådet har i henvendelsen af 18. december 1996 givet udtryk for, at de konkurrence- og erhvervsmæssige konsekvenser efter rådets opfattelse ikke har været inddraget i det politiske beslutningsgrundlag.

Dette er jeg – som det fremgår af det ovenfor anførte – ikke enig i. Jeg har derfor i dag meddelt Konkurrencerådet, at jeg ikke deler rådets synspunkt. Jeg finder ikke, at grundlaget for tandplejernes selvstændige virke er anderledes i dag, end det var ved lovforslagets vedtagelse. Jeg agter på den baggrund ikke at foretage yderligere i sagen.

Spm. nr. S 1048

Til forsvarsministeren (13/1 97) af:

Svend Erik Hovmand (V):

»Vil ministeren redegøre detaljeret for de faglige motiver, farvandsdirektøren har haft for at beslutte at flytte redningsbåden fra Gedser, samt hvad ministeren agter at gøre for at sikre betryggende forhold for de mange fiskere i vestlige Østersø?«

Begrundelse

Som det er fremgået af pressen, har det vakt undren, at farvandsdirektøren har besluttet at fjerne den eneste danske ismanøvredygtige redningsbåd fra Gedser, der dækker området mellem Neksø i øst til Anholt i nord.

Trygge forhold for fiskerne i området kunne eventuelt genetableres ved at anvende stationering af en af marinens både, enten i Kattegat eller i Østersøområdet.

Svar (21/1 97)

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Farvandsvæsenet har i anledning af spørgsmålet oplyst, at omfanget af kystredningstjenestens ressourcer nødvendiggør, at der under hensyn til årstiden, ændringer i sejlads mønstret, ulykkesfrekvensen og den maritime udvikling i øvrigt til stadighed foretages løbende omdisponeringer af ressourcer – herunder redningsbåde og andet redningsmateriel – for bedst muligt at sikre et ensartet beredskab i hele søredningstjenestens ansvarsområde. Disse omdisponeringer foretages af Farvandsvæsenet i samråd med Søværnets Operative Kommando, der er ansvarlig for den operative ledelse af søredningstjenesten i dansk ansvarsområde.

Den midlertidige flytning af redningsbåden L.W. DAM fra Gedser til Kattegats nordlige del i perioden 6. januar til 26. marts 1997, hvor fritidssejladsen i Østersøen praktisk talt er indstillet, skal ses i denne sammenhæng, idet den midterste del af det udstrakte område mellem Skagen i nord og Grenå/Anholt i syd for så vidt angår Farvandsvæsenet kun er dækket af de lette redningsbåde i Sæby og Østerby (Læsø). Dette bidrag til det samlede søredningsberedskab vurderes tilstrækkeligt forår, sommer og efterår, men utilstrækkeligt i vinterperioden, hvor de lette redningsbåde har begrænset udholdenhed.